

нали лакедемонцитѣ — бихме си отишли, щомъ получатъ плата-та си тия, които сж ви придобили тая земя. Въ противенъ случай ние сме готови да имъ помогнемъ да си отмѣстятъ на тия, които въпрѣки своята клетва сж ги онеправдали. Ако и вие сте такива, то ние, като си диримъ правото, ще почнемъ отъ васъ.“ А Ксенофонтъ прибавилъ: „Бихте ли желали, Медосаде, да прѣдоставите на тия, които вие назовавате свои приятели и въ земята на които се намираме, да рѣшатъ, дали вие трѣбва да напуснете земята имъ или ние?“ Обаче той не се съгласилъ на това, но настоявалъ много, щото двамата лакедемонци да отидатъ при Севта заради платата и изказалъ мисълта, че Севтъ би ги послушилъ: ако ли не могатъ да сторятъ това, той искалъ да изпратятъ поне Ксенофонта заедно съ него и общавалъ да му съдѣйствува. Все пакъ той молилъ да не се опожаватъ селата.

Слѣдъ това изпращатъ Ксенофонта и заедно съ него тия, които се показвали най-годни за тая цѣль. А той, като дошълъ казалъ на Севта: „Азъ не дожаждамъ, Севте, да изпрося нѣщо отъ тебе, но да те убѣдя, до колкото мога, че ти несправедливо ми си се разсърдилъ, задѣто изисквахъ платата на войницитѣ, която ти имъ обеща на драго сърдце: защото мислѣхъ, че е толкова полезно за тебе да имъ я дадешъ, колкото за тѣхъ да я получатъ. Прѣди всичко, както азъ съмъ убѣденъ, тѣ съ божа воля те поставиха на такова видно мѣсто, като те направиха царъ на голѣма земя и на много хора, та едвали би могълъ да останешъ незабѣлѣзанъ, ако извършишъ нѣкакво добро дѣло или нѣкакво позорно. А на мене ми се чини, че голѣмо значение има за такъвъ единъ мжжъ, като тебе, да не се показва, че изпраща по неблагодаренъ начинъ мжже, които сж му направили добро; сжщо голѣмо значение, да се възхвалява отъ шестъ хиляди души; и още по-голѣмо значение, да не се проявява по никакъвъ начинъ като неблагонадежденъ въ това, което обещава. Защото азъ зная отъ опитъ, че думитѣ на неблагонадежднитѣ мжже не постигатъ своята цѣль, тѣй като сж праздни, безсилни и неуважавани; а думитѣ на тия, които сж се показали правдиви, могатъ да постигнатъ нѣщо съ молба толкова, колкото други—съ заплашване; ако искатъ да вразумятъ нѣкого, то, както зная отъ опитъ, само тѣхното заплашване вразумява толкова, колкото дѣйствителното наказание на другитѣ; ако такива мжже обещаватъ нѣкому нѣщо, то съ своята дума постигатъ толкова много,